

Nr 60.

Ankom till riksdagens kansli den 7 december 1939 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skatt å kaffe jämte i ämnet väckta motioner.

(2:a avd.)

Genom en den 10 november 1939 dagtecknad proposition, nr 80, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om skatt å kaffe.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För kaffe samt kaffesurrogat med tillsats av kaffe, som införs till riket, skall erläggas skatt efter vad nedan sägs.

2 §.

Skatten utgår i förhållande till varans beskattningsvärde, varmed förstås varans värde, beräknat enligt de i 4 § tulltaxeförordningen meddelade föreskrifterna, med tillägg av tullen för varan.

Skatten utgör för *orostat kaffe* med beskattningsvärde av:

högst 100 öre för kilogram	40 öre för kilogram
101—150 » » »	65 » » »
151—200 » » »	100 » » »
över 200 » » »	140 » » »

För *rostat kaffe* samt *kaffesurrogat med tillsats av kaffe* utgör skatten 60 procent av varans beskattningsvärde.

3 §.

Skatten erlägges till tullverket samtidigt med tullen.

Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

4 §.

Restitution av skatt må i den ordning och omfattning, Kungl. Maj:t bestämmer, åtnjutas för vara, vilken utföres till utrikes ort eller svensk frihamn.

Skatt utgår icke för vara, vilken införes under sådana omständigheter, att tullfrihet för densamma åtnjutes. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken skatt restituerats vid utförseln.

5 §.

De närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av denna förordning, meddelas av Kungl. Maj:t eller den myndighet, Kungl. Maj:t bestämmer.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

För kaffe samt kaffesurrogat med tillsats av kaffe, som enligt meddelat tillstånd blivit införda till riket under tiden från och med den 24 november 1939 till förordningens ikraftträdande, skall den, som erhållit tillståndet, i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer erlagga importavgift med 65 öre för kilogram.

Till behandling i samband med propositionen har utskottet förehaft följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 39 av herr *Holmström* och II: 51 av herr *Henriksson*, i vilka hemställts, att riksdagen måtte *dels* besluta sådan ändring i den föreslagna förordningen om skatt å kaffe, att den i 2 § intagna graderade skatteskalan utbytes mot en enhetlig skattesats av orostat kaffe med 65 öre för kilogram, *dels ock* beakta vissa i motionerna framförda synpunkter på mellanhandskostnaderna, om riksdagen skulle uttala sig på denna punkt;

2) de likalydande motionerna I: 40 av herr *Pettersson, Anton*, och II: 52 av herrar *Werner* i Höjen och *Pettersson* i Rosta, i vilka hemställts, att riksdagen måtte *dels* besluta en sänkning av de i propositionen föreslagna skattesatserna med 50 procent, *dels ock* i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag angående införande av omsättningskatt vid försäljning av varor, vilken årligen kunde inbringa 13.5 miljoner kronor;

3) motionen I: 37 av herr *Wohlin*, vari hemställts, att riksdagen måtte, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition, besluta att kungl. förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
73	153	Kaffe: orostat	T 70: —
74	154	rostat, kaffesurrogat med tillsats av kaffe härunder inbegripet	N 88: —

4) motionen I: 38 av herr *Tjällgren*, vari hemställdt, att riksdagen måtte avslå förevarande proposition; samt

5) motionen II: 53 av herr *Tengström m. fl.*, vari hemställdt, att riksdagen måtte besluta en tilläggstull på orostat kaffe av 80 öre för kilogram och på rostat kaffe av 1 krona för kilogram.

Beträffande vad motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden tillåter sig utskottet hänvisa till motionerna.

Till utskottet har under propositionens behandling inkommit ett flertal skrivelser med synpunkter på frågan, nämligen från *Sveriges allmänna exportförening*, *kaffesektionen av svenska handelsagents förening*, *Sveriges kolonialvaru-engrossisters riksförbund* och *Sveriges kafferosteriers förening* samt *rederiaktiebolaget Nordstjernen*.

För närvarande beskattas kaffet i vårt land medelst tull och tilläggstull som utgå med 30, respektive 15 kronor för 100 kg orostat kaffe och med 42, respektive 18 kronor för 100 kg rostat kaffe. Dessa tullsatsen ha gällt sedan år 1932. I propositionen föreslås en höjning av kaffebeskattningen genom införande av en efter kaffets importpris med tillägg av tullgraderad skatt, utgående för orostat kaffe i olika prisklasser med 40, 65, 100 och 140 öre per kg.

Till grund för propositionens förslag ligger en av fil. dr *M. Marcus* verkställd utredning rörande olika möjligheter att genomföra en höjning av kaffebeskattningen. Denna utredning återgives i form av en promemoria i propositionen, till vilken utskottet tillåter sig hänvisa härutinnan.

Departementschefen har anfört följande rörande den föreslagna kaffe-skatten:

»Beskattningen av kaffe sker för närvarande genom uttagande av en tull på råkaffe av 45 öre per kg. I nu rådande statsfinansiella läge har jag ansett det nödvändigt att, vid sidan av en förhöjning av andra indirekta skatter, taga i anspråk även den möjlighet till ökade statsinkomster, som kan beredas genom en ytterligare beskattning av kaffet.

I förutnämnda promemoria har redogjorts för de olika beskattningsformer, som därvid kunna komma i fråga. Såsom en svaghet hos den hittills tillämpade metoden för kaffebeskattning, d. v. s. åsättande av en viktull, har framhållits, att den icke medgiver skattens anpassande efter värdet, vilket

för beskattning av en konsumtionsvara som kaffe med dess växlande pris måste betecknas såsom en betydande olägenhet. Av de olika skattesystem, som däremot möjliggöra en dylik anpassning, är utan tvivel beskattningens anknytande till detaljförsäljningen mest ägnad att skapa en omedelbar relation mellan skatten och konsumentens utgift för varan. Detaljförsäljningen av kaffe är emellertid fördelad på ett högst betydande antal handlande — säkerligen överstigande 20,000 — och utgör för flertalet av dessa endast en mindre del av deras omsättning. Redan av denna anledning måste betydande svårigheter möta för en tillfredsställande beskattningskontroll. En tänkbar utväg vore visserligen att använda något slag av skattebanderoll, som skulle anbringas på varje förpackning, i vilken varan utlämnades. Men kaffe säljes i vårt land ännu endast i begränsad utsträckning i sådana förpackningar, som möjliggöra banderollering — den övervägande delen tillhandahålles i lös vikt. Ett tvång att alltid sälja kaffe i paketerat skick torde för närvarande icke böra ifrågasättas, därest andra skattemetoder stå till buds, och i varje fall icke för genomförande av en beskattning av interimistisk karaktär. I vissa länder, där en allmän omsättningsskatt uttages i detaljhandeln, tillämpas för dennas betalning och redovisning en metod, enligt vilken en stämpel till skattens belopp påsättes kvitto, som säljaren utfärdar. Erfarenheten av ett dylikt skattesystems tillämpning visar emellertid, att, utom de olägenheter och kostnader det medför för handlanden, kontrollen trots betydande vidlyftighet svårigen kan göras effektiv. Ej heller en dylik metod kan därför förordas för kaffebeskattningens anordnande. Lösningen av detta problem måste sökas på andra vägar än genom en anknytning till varans detaljförsäljning.

Av de båda övriga i detta hänseende i det föregående angivna metoderna avser den ena i stort sett en beskattning av rostkafe vid andra eller sista ledet i omsättningen, den andra en skatt på råkafe vid varans import till tullinlandet. Båda metoderna ha var för sig fördelar och olägenheter, vilka berörts i promemorian. Vid valet mellan dem har jag ansett mig böra giva företräde åt importskattesystemet, främst emedan uppbörd och kontroll av skatten enligt denna metod kan ske med minsta omgång för såväl det allmänna som de skattskyldiga. Rostkafebeskattningen förutsätter ett speciellt deklara-tionsförfarande med delvis invecklade uppgifter från handelsutövarnas sida samt anställandet av ett ej ringa antal tjänstemän för kontrollens utövande men utesluter likväl icke på grund av vissa säregna drag hos kaffehanteringen, framför allt blandningsförfarandet, möjligheten till skattesvek. Vid importskattesystemet bygges däremot beräkningen av skattebeloppet på handlingar, som icke behöva färdigställas särskilt för beskattningsåtgärden, och beloppet betalas till tullmyndigheten samtidigt med tullen, varigenom redovisning och kontroll av skatten kunna ske på enklaste sätt.

Tvenne olägenheter kunna påvisas vara förbundna med tillämpningen av ett importskattesystem. Den ena är, att det värde, efter vilket skatten betalas, kan ha förlorat aktualitet vid tiden för skattens erläggande på grund av prisändring på hemmamarknaden vid jämförelse med utlandsmarknadens

pris vid exporttillfället. Utan att underskatta betydelsen av detta förhållande finner jag mig likväl icke böra tillmäta möjligheten av en dylik prisdivergens avgörande vikt, enär det ej är uteslutet, att hemmamarknadens prisfluktuationer kunna röra sig icke blott uppåt utan även nedåt och att därigenom en utjämning vinnes. En allvarigare olägenhet är den i promemorian utförligt berörda omständigheten att, om ej särskilda hinder resas däremot, prisstegringen för konsumenten blir större än skatten på grund av att den vid importen upptagna skatten under varans väg genom distributionsprocessen ökas med mellanhandskostnader. Denna svaghet i importskattesystemet — som för övrigt vidlåder all beskattning i form av finanstull — kan tänkas bliva så besvärande, att den borde vara ett vägande skäl mot att konstruera en ny kaffeskatt enligt denna metod. Emellertid har jag vid närmare omprövning av frågan och sedan under utredningens gång överläggning i ämnet ägt rum med representanter för vissa av näringsens organisationer ansett mig kunna utgå från att genom samarbete med dessa garantier kunna vinnas för att skatten vid kaffets försäljning till konsumenten icke skall belasta denne med mer än sitt ursprungliga belopp.

I fråga om det belopp, till vilket skatten skall beräknas, förordar jag en efter vissa prisgrupper graderad skala med viss progression. Skiljas prisgrupperna i en dylik skala genom långa intervaller, så avpassade att de var för sig avgränsa kaffe av väsentligt olika kvalitet, minskas risken att en vid gränsen mellan två prisgrupper liggande kvalitet nedpressas till den billigare gruppen med därav följande standardförsämring. Den av mig föreslagna skatteskalen ter sig på följande sätt:

Grupp	Råkaffepris inkl. tull öre per kg	Skatt på råkaffe öre per kg
I	högst 100	40
II	101—150	65
III	151—200	100
IV	över 200	140

Mot dessa skattesatser för orostat kaffe skulle för det rostade kaffet svara en något större prishöjning, betingad av viktförlusten vid rostningen på cirka 16 procent.

På rostat importkaffe bör skatten beräknas enligt enklare grunder. Här är fråga om en vara, som införes i relativt mycket ringa omfattning, under senaste femårsperioden i genomsnitt endast omkring 65,000 kg. om året till ett medelpris av 211 öre per kg. utan tull, motsvarande ett detaljpris av omkring 4 kronor. Det är således kaffe, som tillhör de högre prislägena. En skatt utgående med 60 % av importpris inkl. tull torde vara lämpligt avvägd. Samma skattesats bör gälla för kaffesurrogat med tillsats av kaffe.

Till ledning vid beräkning av den föreslagna skattens avkastning erinrar jag om att av tidigare anförda siffror framgår, att den årliga medelförbruk-

ningen av rå Kaffe under femårsperioderna 1929—1933 och 1934—1938 utgjorde resp. 44,289 och 48,075 ton samt för hela det sista decenniet 1929—1938 46,182 ton. Importen av kaffe har visserligen sedan krigsutbrottet fortgått någorlunda normalt, men med hänsyn dels till osäkerheten i detta avseende, dels ock till sannolikheten av en av olika orsaker framkallad konsumtionsminskning torde under nuvarande förhållanden ej böra räknas med större årsförbrukning än 42,000 ton eller 700,000 säckar. Då försiktigheten bjuder att räkna skatteintäkten med utgångspunkt från den för grupp II föreslagna skatten av 65 öre per kg., skulle därför, för helt budgetår räknat, inkomsten kunna uppskattas till omkring 27 milj. kronor. Den nya skatten bör föranleda upptagande å tilläggsstat av en ny inkomstitel, benämnd Skatt å kaffe. Förslag härom torde få framläggas i samband med att ny beräkning av vissa inkomstitlar å gällande riksstat underställes riksdagen.

En totalförbrukning av 42,000 ton motsvarar bortåt 7 kg. per invånare och år. Den föreslagna skatten skulle således medföra en årlig utgiftsstegring per individ av i genomsnitt omkring 4 kronor 50 öre.

Enligt kungörelse den 26 augusti 1939 (nr 571) gäller från och med den 28 i samma månad, att kaffe icke må införas till riket utan tillstånd av statens handelslicensnämnd. För att förebygga en forcerad import av kaffe under tiden till skattens ikraftträdande kunde det ifrågasättas att giva handelslicensnämnden direktiv att tills vidare intill nämnda tidpunkt icke meddela importtillstånd beträffande kaffe. Då en sådan åtgärd emellertid skulle kunna medföra, att svårigheter uppkomme i handeln, har det undersökts, huruvida icke någon utväg står till buds, varigenom statens fiskaliska intresse skulle kunna tillgodoses utan fara för rubbning av tillförseln till marknaden. En sådan utväg synes vara, att en särskild importavgift uttages för kaffe, som på grund av meddelat importtillstånd införes under tiden från och med den 24 november 1939 — då förevarande förslag kan väntas vara offentliggjort och anordningar torde ha träffats till förhindrande av en oskäligen prisstegring — och intill tidpunkten för skattens ikraftträdande. Skyldigheten att erlägga importavgift bör åvila den, som erhållit importtillståndet. Principiellt borde importavgiften bestämmas efter enahanda grunder som föreslagits beträffande skatten. Detta skulle förutsätta, att särskilda bestämmelser angående fastställande av beskattningsvärdet meddelades för den jämförelsevis korta övergångstid, varom här är fråga. Då förfarandet emellertid synes böra göras så enkelt som möjligt, föreslår jag, att avgiften bestämmas enhetligt för allt slags kaffe. Avgiften torde lämpligen kunna fastställas till 65 öre för kilogram, motsvarande skattesatsen för den för avsättningen viktigaste gruppen av kaffe. På Kungl. Maj:t torde få ankomma att sedermera meddela erforderliga bestämmelser angående inbetalning och redovisning av importavgifterna.

Vad i övrigt angår det kaffe, som vid tiden för skattens ikraftträdande finnes till fri förbrukning inom landet, så skulle en beskattning därav förutsetta ett deklarations- och uppbördsförfarande av vidlyftigt och kostsam art. Med hänsyn härtill och då de nu åsyftade kaffelagren, enligt vad utred-

ningen givit vid handen, ur här anlagda synpunkter måste anses vara av underordnad betydelse, har jag stannat vid att icke föreslå någon beskattning av desamma.»

Utskottet anser i likhet med departementschefen, att kaffekonsumtionen i nuvarande finansiella läge, då mycket betydande skärpningar funnits nödvändiga i fråga om såväl andra indirekta skatter som den direkta beskattningen, icke kan undgå att bli föremål för ökad beskattning. Utskottet vill ock giva sin anslutning till tanken på att anpassa en blivande skatt å kaffe efter varans värde. Då riksdagen nödgas gå till beskattning av en förnödenhet, vilken, såsom fallet är i fråga om kaffe, för gemene man framstår såsom hörande till livets nödtorft, vore det nämligen enligt utskottets mening ägnat att minska betänkligheterna mot en sådan åtgärd, om skatten kunde i någon mån graderas efter konsumtionens art och konsumenternas köpkraft.

Utskottet har dock vid granskning av Kungl. Maj:ts förslag funnit detta erbjuda vissa olägenheter av praktisk art. I förslaget har förutsatts, att varans pris å den utländska inköpsorten vid tiden för inköpet skall i likhet med vad fallet är beträffande varor, som äro underkastade förtullning efter värdet, läggas till grund för beräkningen av skatten. Emellertid kan detta pris, såsom ock i propositionen framhålles, ha förlorat aktualitet vid tiden för skattens erläggande. Mellan varans inköp och dess utlämnande i den fria marknaden kunna nämligen för en sådan typisk lagervara som kaffe ofta hava förflutit flera år, och under denna tid kan varan ha erhållit ett helt annat pris än det av den utländske leverantören fakturerade. Därtill kommer, att det fakturerade priset i många fall icke lämnar någon ledning för en sådan differentiering av skatten efter varans värde, som med förslaget åsyftas. Inom den internationella kaffehandeln är det nämligen vanligt, att vid leverans av kaffe ett antal sinsemellan skiljaktiga kvaliteter säljas och faktureras till ett med hänsyn till värdet och kvantiteten av varje särskild kaffesort beräknat genomsnittspris. Även om det skulle kunna tänkas att för framtiden krav infördes på företeende av specificerade fakturor, är någon ändring i berörda avseenden i varje fall icke möjlig att genomföra vare sig beträffande de nu i rikets frihamnar eller å tullnederlag inneliggande, till omkring $\frac{2}{5}$ av årskonsumtionen uppgående kaffelager eller i fråga om de enligt uppgift mycket betydande kvantiteter kaffe, som ännu icke äro införda till landet men för vilka köpekontrakt redan tecknats.

Vid nu angivna förhållanden ställer sig utskottet tveksamt till lämpligheten av att grunda beskattningen på varans utländska marknadspris sådant detta framgår av företedd handelsfaktura. Med hänsyn till det socialt betingade önskemålet om skattens differentiering efter varans värde synes dock tanken på en värdebeskattning icke helt böra uppgivas. Enligt upplysningar, som inför utskottet lämnats av tulltekniskt sakkunnig person, skulle andra utvägar för en dylik beskattning möjligen kunna visa sig framkomliga, och i sammanhang härmed har erinrats om ett av 1938 års tulltaxe-revision nyligen avgivet förslag, enligt vilket värdet å sådana varor, som äro

underkastade värdeförtullning, under vissa förhållanden skulle kunna beräknas med utgångspunkt från varans inhemska försäljningspris vid tiden för tulltaxeringen, därvid detta pris skulle fastställas av vederbörande tullmyndigheter med ledning av gällande prisnoteringar, i förekommande fall under medverkan av särskilda sakkunniga.

Enligt vad utskottet erfarit plägar kaffe förtullas i poster om endast ett fåtal säckar åt gången, varigenom antalet kaffeförtullningar blir mycket betydande. På grund härav förorsaka dessa förtullningar ett omfattande arbete för tullverket och taga följaktligen även mycken personal i anspråk. Självfallet skulle detta arbete komma att ytterligare ökas, om i förtullningarna även komme att ingå för skattebeläggningen erforderlig värdebestämning av varje särskild varupost. Vid införande av sådan beskattning torde emellertid kunna ifrågasättas, huruvida det icke vore lämpligt föreskriva att uttagning av kaffe från frihamn och tullnederlag måste avse viss minimikvantitet av varje sort. Härigenom skulle antalet förtullningar begränsas och tullverkets arbete med värdebestämningen underlättas. Därest samtidigt skulle kunna införas någon enklare form för skattens beräkning än den i propositionen föreslagna, torde det icke kunna anses uteslutet att med bibehållande av förslaget grundtanke ernå en lösning av frågan, som vore godtagbar icke endast ur synpunkten av tullverkets och importörernas intressen utan även i handelspolitiskt avseende.

Utskottet förutsätter, att frågan om värdebeskattning av kaffe göres till föremål för ytterligare undersökningar och överbäganden. I nuvarande läge vill utskottet förorda, att skattehöjningen tills vidare erhåller formen av en enhetlig, för alla kvaliteter lika hög skatt. För att giva önskad avkastning bör skatten enligt utskottets mening sättas till 65 öre för kilogram orostat och 80 öre för kilogram rostat kaffe. I syfte att markera skattens tillfälliga karaktär och att göra det naturligare för handeln att låta skattebeloppet ligga utanför det pris, varå vinst räknas, bör skattehöjningen införas, ej i form av ändring eller tillägg i tulltaxan, utan på i propositionen föreslaget sätt genom en skatt å kaffe reglerad i en särskild förordning.

I likhet med departementschefen förutsätter utskottet, att konsumenterna icke skola belastas med högre belopp än som svarar mot skatten, och förväntar att den i samarbete med handelns organisationer anordnade kontrollen häröver, som blir enklare vid den nu förordade enhetliga skatten, verkligen göres effektiv.

Mot Kungl. Maj:ts förslag i övrigt har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Med det nu anförda har utskottet, som beaktat vissa i motionerna I: 37, I: 39, II: 51 och II: 53 anförda synpunkter, jämväl tagit ställning till de i dessa och övriga motioner framställda förslag.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

- 1) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 80 icke kunnat av riksdagen förändrad bifallas, antaga följande

Förslag
till
förordning om skatt å kaffe.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För kaffe samt kaffesurrogat med tillsats av kaffe, som införes till riket, skall erläggas skatt efter vad nedan sägs.

2 §.

Skatten utgår för *orostat kaffe* med 65 öre för kilogram och för *rostat kaffe* samt *kaffesurrogat med tillsats av kaffe* med 80 öre för kilogram.

3 §.

Skatten erlägges till tullverket samtidigt med tullen.

Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

4 §.

Restitution av skatt må i den ordning och omfattning, Kungl. Maj:t bestämmer, åtnjutas för vara, vilken utföres till utrikes ort eller svensk frihamn.

Skatt utgår icke för vara, vilken införes under sådana omständigheter, att tullfrihet för densamma åtnjutes. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförelse av vara, för vilken skatt restituerats vid utförelsen.

5 §.

De närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av denna förordning, meddelas av Kungl. Maj:t eller den myndighet, Kungl. Maj:t bestämmer.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

För kaffe samt kaffesurrogat med tillsats av kaffe, som enligt meddelat tillstånd blivit införda till riket under tiden från och med den 24 november 1939 till förordningens ikraftträdande, skall den, som erhållit tillståndet, i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer erlägga importavgift med 65 öre för kilogram.

2) att motionerna i första kammaren nr 37—40 och i andra kammaren nr 51—53 måtte, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet hemställt under punkten 1), av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 7 december 1939.

På första särskilda utskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerberg*, *Bärg* i Katrineholm, *Nilsson* i Malmö, *Johansson* i Fredrikslund, *Velander*, *Eriksson* i Ljusdal, *Gustafsson* i Benestad, *Wahlmark*, *Friggeråker*, *Andersson* i Fältenborg, *Mannerskantz* och *Andersson* i Rixö; samt

från andra kammaren: herrar *Råstock*, *Eriksson* i Stockholm, *Svensson* i Grönvik, *Olsson* i Gävle, *Anderson* i Norrköping, *Andersson* i Falkenberg, *Andersson* i Löbbo, *Ericson* i Boxholm, *Bergström* i Hälsingborg, *Lundberg*, *Andersson* i Södergård och *Bergvall*.
